

Zahtjev za prethodnu odluku koji 26. lipnja 2017. uputio Arbeitsgericht Verden (Njemačka) – Torsten Hein protiv Albert Holzkamm GmbH & Co.

(**Predmet C-385/17**)

(2017/C 318/11)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Arbeitsgericht Verden

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Torsten Hein

Tuženik: Albert Holzkamm GmbH & Co.

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 31. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i članak 7. Direktive 2003/88/EZ⁽¹⁾ od 4. studenoga 2003. o određenim vidovima organizacije radnog vremena tumačiti na način, da im se protivi nacionalni propis prema kojem se u kolektivnim ugovorima može odrediti da smanjenja plaće koja nastupaju u obračunskom razdoblju zbog rada sa skraćenim radnim vremenom utječu na obračun naknade plaće za godišnji odmor, s posljedicom da radnik za minimalni godišnji odmor u trajanju od četiri tjedna prima nižu naknadu plaće za godišnji odmor – odnosno nakon prestanka radnog odnosa nižu naknadu za neiskorišteni godišnji odmor – od one koju bi primio da se obračun naknade plaće za godišnji odmor temeljio na prosječnoj plaći koju bi primio u obračunskom razdoblju bez takvih smanjenja plaće? Ako je odgovor pozitivan: u kojem bi najvišem postotku, s obzirom na prosječnu plaću radnika bez smanjenja, moglo biti smanjenje naknade plaće za godišnji odmor kolektivnim ugovorom koje omogućuje nacionalno zakonodavstvo, zbog rada sa skraćenim radnim vremenom u obračunskom razdoblju, kako bi se tumačenje toga nacionalnog propisa moglo smatrati u skladu s pravom Unije?
2. Ako je odgovor na prvo pitanje pozitivan: nalažu li opće načelo pravne sigurnosti prava Unije i zabrana retroaktivnosti vremensko ograničenje za sve zainteresirane osobe mogućnosti pozivanja na tumačenje odredbi članka 31. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i članka 7. stavka 1. Direktive 2003/88/EZ od 4. studenoga 2003. o određenim vidovima organizacije radnog vremena koje će Sud donijeti u presudi u prethodnom postupku u ovom predmetu, jer su najviši nacionalni sudovi prije toga odlučili da se relevantni nacionalni zakoni i odredbe kolektivnog ugovora ne mogu tumačiti u skladu s pravom Unije? Ako Sud na ovo pitanje odgovori negativno: je li s pravom Unije uskladeno ako nacionalni sudovi na temelju nacionalnog prava štite legitimna očekivanja poslodavaca koji su vjerovali u opstanak sudske prakse najviših nacionalnih sudova, ili je zaštita legitimnih očekivanja pridržana Sudu Europske unije?

⁽¹⁾ Direktiva 2003/88/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. studenoga 2003. o određenim vidovima organizacije radnog vremena, (SL L 299, str. 9.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavje 5., svezak 2., str. 31.)

Tužba podnesena 30. lipnja 2017. – Europska komisija protiv Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske

(**Predmet C-391/17**)

(2017/C 318/12)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: L. Flynn, A. Caeiros, agenti)